

[Sønderby]

kunne være enig i, men jeg husker ikke lige ordstillingen.

Når jeg kommer herop, så er det på grund af det spørgsmål, som fru Lone Dybkjær stillede. Som jeg sagde til hr. Hjortnæs, er vi da meget taknemlige, når man også har pengene med, hver gang man fremsætter udgiftskrævende lovforslag her i folketinget, og det er det, fru Lone Dybkjær siger at man skal til miljøstøtteleven. Men fru Lone Dybkjær er også formand for Christianiaudvalget, og dér har man bevilget 2 mill. kr., som man tager på næste års finanslov. Vi har nogle problemer med saltvandsfiskeriloven i øjeblikket. Dér har det radikale venstre sammen med andre pilleret en licensordning ud, så fiskeriministeren mangler 10 mill. kr. Dem tager man på finansloven. Det var ikke fru Lone Dybkjær, der svarede således, men det var et andet medlem af de radikale venstre. Og vi har i udvalget om offentlige arbejder diskuteret en bro til 25 mill. kr. Dem tager man på finansloven.

Det eneste sted, hvor man har sagt: her må pengene ligge på bordet, er miljøstøtteleven. Det er derfor, jeg spørger. Jeg kan ikke se sammenhængen i det, men hvis der for fremtiden er sammenhæng i det, så lysner det da i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt sige tak til hr. Skrumsager Skau, fordi hr. Skrumsager Skau nu fortalte os, at afgifter ikke får nogen negativ indvirkning på miljøet. Det synes jeg er overordentlig tiltalende. Jeg har ladet mig fortælle, at hr. Skrumsager Skau har en vis tilknytning til Landbrugsrådet, og så vil jeg bede hr. Skrumsager Skau om at medtage den besked, han har givet folketinget heroppefra, næste gang han kommer derover.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Det, der bringer mig på talerstolen, er hr. Skrumsager Skaus indlæg om den såkaldte særskat fra 1980. Jeg synes, det var et ganske udmærket eksempel på, hvordan man tænker i venstrekredse og i landbokredse. Hver gang man søger en rimelig og en fornuftig løsning, så er der én ting, der er helt sikker, og det er,

at man får at vide af landbrugets organisationer og af venstre, at landmænd, de skal ikke være med til at betale. Det er helt klart, det skal de ikke.

Hr. Skrumsager Skau kan formentlig godt huske, hvordan situationen var i 1979-80. Det var en devalueringsevinst til dansk landbrug, en helhedsløsning, 2½ dyrtidsportion, 10 mia kr. for lønmodtagerne og en lang række skatter på en række andre indtægtsgrupper. Men landmændene, nej, de måtte sandelig ikke rammes, de måtte ikke yde et bidrag.

Vi hører også her i dag, at det her er i strid med princippet om, at forurenere skal betale. Nej, det er landbruget, der forurenere, og det er landbruget, der kommer til at betale. Så der er overhovedet ikke tale om, at man handler i strid med nogle gældende principper. Men det er typisk, at man hellere vil gå ind for ordninger, hvor alle andre befolkningsgrupper kommer til at betale for de udgifter og betale de tilskud, som landmændene gerne vil have. Det er præcis den samme grædekonetale, vi hører hver eneste gang, og det er egentlig beklageligt, at det er den stil og de holdninger, der hver gang kommer til udtryk.

Jeg synes, det var rimeligere, at man sagde, at man var taknemlig for, at oppositionen kom med et rimeligt forslag til, hvordan man dækker de udgifter, der er forbundet med den lovgivning, der er gennemført også med regeringspartiernes bistand.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Vi nærmer os afslutningen af de korte bemærkninger, men der er endnu tre tilbage.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Det, som jeg nævnte, var lidt psykologi og den virkning, som en kunstgødningsafgift vil få på den danske landbefolkning. Den vil medføre mismod, den vil medføre modløshed, det samme, som skete i sin tid, da vi fik særafgiften på jord, som så skulle repareres. Den medførte, at man blev nødt til at gennemføre negativ indkomstskat, rentetilskudsordninger og også den sidste finansieringsreform, som socialdemokratiet har været med til at få vedtaget, og de grundtanker,